

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 77.801 van 22 december 1998
in de zaak A. 78.813/X-8165.**

In zake : Thierry CROSIERS,
die woonplaats kiest bij
Advocaten P. LUCIE en P. COENRAETS,
kantoor houdende te 1050 BRUSSEL,
Bolwerksquare 1A

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat M. van DIEVOET,
kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
Koningsstraat 15.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Thierry CROSIERS op 2 juni 1998 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 4 maart 1998 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening houdende verwerping van zijn beroep tegen de beslissing van 24 juni 1997 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant waarbij hem de bouwvergunning werd geweigerd voor het verbouwen van een woning aan de Kluizenbosstraat te Dilbeek, kadastraal bekend Sectie E, nr. 71 n;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-auditeur C. BAMPs;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 22 oktober 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 2 december 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat P. LUCIE, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat M. van DIEVOET, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord Adjunct-auditeur C. BAMPS, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 19 maart 1998, in haar eensluidend advies;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker op 23 maart 1995 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Dilbeek een bouwaanvraag heeft ingediend tot het verbouwen van een woning (met uitbreiding) op een perceel gelegen aan de Kluizenbosstraat 9 te Dilbeek, kadastraal bekend Sectie E, nr. 71 n; dat voornoemd perceel volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 maart 1977 vastgestelde gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse, gelegen is in agrarisch gebied; dat er voor het gebied, waarin voormeld perceel is gelegen, geen door de Vlaamse regering goedgekeurd bijzonder plan van aanleg bestaat en evenmin een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling; dat het college van burgemeester en schepenen bij besluit van 8 december 1995 de bouwvergunning heeft verleend; dat verzoeker tijdens de uitvoering van de werken om volgens

hem bouwtechnische redenen is overgegaan tot een quasi volledig herbouwen en uitbreiden van de woning, behoudens de bestaande kelder; dat verzoeker op 30 september 1996 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Dilbeek een regularisatiebouwaanvraag heeft ingediend voor het "verbouwen van een woning"; dat het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Dilbeek bij besluit van 5 december 1996 de regularisatiebouwvergunning heeft geweigerd op grond van het ongunstig advies van de gemachtigde ambtenaar; dat verzoeker op 2 januari 1997 beroep heeft ingesteld tegen voornoemde weigeringsbeslissing bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant; dat de bestendige deputatie bij beslissing van 24 juni 1997 het beroep heeft verworpen; dat verzoeker op 28 augustus 1997 beroep heeft ingesteld tegen de beslissing van de bestendige deputatie bij de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening; dat bij het bestreden besluit van 4 maart 1998 de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening het beroep heeft verworpen;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de tweede opgelegde voorwaarde betreft, verzoeker doet gelden :

"Huidig dossier heeft tot strafrechtelijke gevolgen geleid.

Op 20 januari 1997, werd een proces-verbaal ten laste van verzoeker opgesteld (...). Aan verzoeker

wordt ook het bevel gegeven tot onmiddellijke staking van de werken en handelingen die het voorwerp uitmaken van voornoemd proces-verbaal (...).

Een schrijven van 7 februari 1997, van het Bestuur van de Stedenbouw, had aan de gemeentelijke overheden meegedeeld dat het herstel van het plaats wordt gevorderd bij de Procureur des Konings, in toepassing van artikel 65, § 1er, a), van de stedenbouwwet (...).

Tijdens de maand mei 1997 werden de verzoeker en zijn echtgenote door de politie Dilbeek verhoord. Het ontwerp van dit verhoor was de schending van verschillende stedenbouwkundige regels door de betrokkenen (...).

In deze omstandigheden moeten verzoeker en zijn echtgenote vrezen voor een totale afbraak van hun woning en dit in toepassing van artikel 65, § 1, a), van de stedenbouwwet. Overigens, riskeren zij ook strafrechtelijke sancties, o.a. zware geldboeten en gevangenisstraf.

De schorsing van de bestreden beslissing zal tot gevolg hebben dat tegenpartij haar standpunt zal moeten herzien, rekening houdende met de motieven van schorsingsarrest. (...)"

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt :

"Volgens een vaste rechtspraak van de Raad van State kan er geen sprake zijn van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel indien dit nadeel -zoals in casu- te wijten is aan het eigengereid handelen van de verzoekende partij, doordat werd overgegaan tot het optrekken van het bouwwerk zonder daartoe over de rechtens vereiste vergunning te beschikken.

Het feit dat het litigieuze bouwwerk het voorwerp uitmaakt van een proces-verbaal én van een vordering van de gemachtigde ambtenaar tot herstel van de plaats verandert hier niets aan. Deze procedureakten zijn eveneens het gevolg van het eigengereid handelen van de verzoekende partij. De verzoekende partij heeft zelf gekozen voor het risico om eerst te bouwen en pas daarna voor de werken een aanvraag in te dienen.

(...)

De vordering is bijgevolg ongegrond bij gebrek aan een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in hoofde van de verzoekende partij";

Overwegende dat de bestreden beslissing de bouwvergunning weigert voor de regularisatie van zonder de door artikel 42 van het decreet betreffende de

ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, vereiste voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning uitgevoerde bouwwerken; dat het nadeel aldus het gevolg is, niet van de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit, maar van het eigengereid handelen van verzoeker; dat het nadeel aan verzoeker zelf is te wijten; dat het niet ernstig is;

Overwegende dat niet voldaan is aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State gestelde voorwaarde; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op tweeëntwintig december
1900 achtennegentig, door :

de H. J. BOVIN, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. A. EYLENBOSCH, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. EYLENBOSCH.

J. BOVIN.